

menige Soldater. Det Spørgsmaal maa en Gang tages op og søges løst paa, lad mig kort og godt sige, anstændig Maade; thi det er ikke anstændigt at byde en Mand 55 Øre om Dagen til at leve af, mens han udøver sin Værnepligt. Det Spørgsmaal maa tages op. Om det kan ske i Aar eller ad Aare, er sin Sag, og om det kan ske for sig alene eller i Sammenhæng med andre større Spørgsmaals Afgørelse, skal jeg lade staa hen, men det bør siges fra Venstres Side i Aar som i Fjor, at det er et Spørgsmaal, der naturligvis bør tages op.

Jeg skal ikke i nogen stor Udstrækning komme ind paa almindelige politiske Betragtninger. Det er noget, som andre tage sig af, men jeg vil dog gøre en enkelt Bemærkning. Jeg tror nemlig, at det kan have sin Interesse, om det kunde klares, hvad det ærede Medlem for Præstø Amt 6. Valgkreds (Bojsen) i Gaar mente, da han udtalte, at han haabede, at Forhandlingen om Skattelovene dog maatte bringe det Resultat, at det kommer til at vise sig, om det er paa de Ting, som Landbruget har føjet til — det skal vel være, som Landstinget har føjet til — navnlig denne mærkelige Tilknytning af den kommunale Beskatning, at Skattereformerne skulde strande, eller om de skulde strande paa Vanskelighederne ved at skaffe den fornødne Kompensation gennemført i Folketinget. Jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, og jeg antager, at det samme er Tilfældet med hele Tinget, om det ærede Medlem vil forklare, hvad han mener med denne Vending. Ønsker det ærede Medlem for enhver Pris, at vi ikke skulde have de to direkte Skattelove, medmindre vi faa Toldloven og Brændevinsskatten med, saa er der jo nogen Mening i Spørgsmaalet om Kompensation. Men stiller han sig paa det rimelige og fornuftige Standpunkt at se at dele Vanskelighederne og tage, hvad der kan faas, det, der er mest paatrængende, navnlig set fra Landbrugets Standpunkt, forstaar jeg ikke — og jeg antager, det gaar Tingets øvrige Medlemmer som mig — hvad han mener med Hentydningen til, at Skattelovene mulig kunde strande paa Spørgsmaalet om Kompensation. Det er altid rart at vide, hvad et Parti mener med de Udtalelser, der falde under vigtige Sagers Behandling, skønt man undertiden i saa Henseende kan faa noget andet at se, end man tror at have set og forstaaet, eftersom Tiden gaar. Jeg kan saaledes ikke forstaa de moderates Stilling til de 500 000 Kr. i Fjor anderledes, end at d'Hrr. være ganske enige i

den Opfattelse, der blev gjort gældende fra Venstres Side. Deres Finansudvalgsmedlemmer vare jo med til at foreslaa Dagsordenen, ligesom samtlige d'Hrr. have senere stemt for den her i Salen. De have dermed betegnet den Tilstand, hvori vi vare komne ind ved det af Regeringen foretagne Skridt. Nu synes det imidlertid som om det ærede Medlem for Præstø Amt og hans Meningsfæller have en modsat Opfattelse end den, de i Fjor gjorde gældende. Jeg nævner dette som Eksempel paa, at fordi man har forstaaet en Ting i Øjeblikket, har forstaaet et Partis og navnlig d'Hrr.'s Holdning i et givet Øjeblik, er det ikke sikkert, at man senere har den paa samme Sigte. Men desuagtet har det dog sin Interesse at forstaa dem i Øjeblikket end slet ikke at forstaa dem, saa kan man jo sammenligne Fortidens Standpunkt med Fremtidens; det kan jo have sin Betydning i Debatten, om ikke her saa andetsteds. I det jeg strejfer Skatteloven for at faa Klarhed over det ærede Medlems Standpunkt, kunde jeg have Lyst til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Han har jo i Sommerens Løb nedsat en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om en Landbrugstolds Gavnlighed, Betimelighed, Ønskelighed, eller hvad det nu skal hedde. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han tror, at han ved at nedsætte denne Kommission og sammensætte den paa den Maade, som sket er, virkelig har bidraget til at faa dette Spørgsmaal, der er af overordentlig væsentlig Betydning, belyst paa alsidig Maade. Jeg sigter altsaa her navnlig til Kommissionens Sammensætning. Det er naturligvis Ministerens Hensigt — man maa jo forudsætte det bedste — at Kommissionen skulde bidrage til at faa Spørgsmaalet grundig og alsidig belyst; men om det kan ske ved denne Kommission, er jo noget andet. Og hvad er saa for øvrigt Ministerens Mening herudover? Er det Meningen, at Afgørelsen af de svævende Toldforhandlinger skal stilles i Bero, indtil Kommissionen er færdig; i saa Fald maa Sammenkoblingstanken jo være opgiven, hvis da ikke Forslagene vedrørende de direkte Skatter ogsaa skulde hvile saa længe. Det faa vi rimeligvis nærmere Klarhed over. Men det, som særlig ligger mig paa Hjerte, er at faa oplyst, om Ministeren tror, at han ved denne Kommission, jeg understreger denne Kommission, har tilvejebragt et Mittel, hvorved der kan kastes Lys over dette brændende Spørgsmaal, som er oppe i Tiden.